

Atspulgs

Rīgas Reinholda Šmēlinga vidusskola

Adrese: Gaiziņa iela 1, Rīga; LV-1050

Tel.:67229210 (sekretariāts)

2022./2023. mācību gads

Izdevums Nr. 4

Erasmus+

Mēs aptaujājām skolēnus un skolotājus par Erasmus+ projektu, viņu pieredzi saistībā ar projektu un ārvalstu viesiem.

Skolotāju atbildes:

Vai bija kādi jocīgi/smieklīgi jautājumi no ārzemju viesu puses?

- Visbiežāk jautāja: "Kur atrodas Latvija?"

Ko interesantu Jums pastāstīja ārvalstu viesi par savu skolas dzīvi?

- Stāstīja, ka Čehijas skolā nēsā čības.

Kādas emocijas Jums palika pēc ārzemju viesu aizbraukšanas?

- Gandarījums par padarīto darbu, jaunas emocijas.

Vai pēc Jūsu domām, Jūsu skolas biedri atstāja labu vai ne visai labu iespaidu uz ārzemju viesiem?

- Pedagogiem ir jāizvērtē skolēni, kurus iesaistīt projektā, lai nerastos situācijas, kad jūtas neērti. Līdz šim viss bijis kārtībā.

Vai ārzemju viesi Jūs motivēja mācīties/strādāt?

- Ārzemnieki motivēja vairāk novērtēt to, kas ir mums - tīra, sakārtota skola.

Viesi no kuras valsts Jums likās visiespaidīgākie?

- No Turcijas.

Vai, jūsuprāt, Jūs atstājāt labu iespaidu uz ārzemju viesiem?

- Es atstāju vienmēr labu iespaidu.

Vai pēc ārzemju viesu teiktā viņu skolas ir perspektīvākas nekā mūsu?

- Jā, diemžēl, bieži vien ārzemnieki uzskata, ka viņu skolas ir perspektīvākas, piemēram, somi, dāņi, slovāki.

Skolēnu atbildes:

Vai bija kādi jocīgi/smieklīgi jautājumi no ārzemju viesu puses?

- * Lielākā daļa atbildēja Nē, bet bija daļa, kuru atbildes bija apgalvojošas.
 - * **Ko interesantu Jums pastāstīja ārzemju viesi par savu skolas dzīvi?**
- Atbildes bija vairākas, bet divas no tām bija:
- * Pēc 9. klases obligāti visiem jābrauc mācīties uz citām pilsētām (obligāti)
 - * Mācoties Itālijā 13 gadus, nav konkrēta klašu iedalījuma

Kas Jums visvairāk palika atmiņā no viņu teiktā?

- Lielākajai daļai palika prātā visvairāk somu lamuvārdi un ārzemnieku emocijas par Latviju.

Kāpēc tieši tas?

- Jo tie bija viņu pirmie vārdi, lai gan viņi gribēja tikai iepazīties.

Pēc ārvalstu viesu teiktā, vai ir kāda valsts kur Jūs velētos mācīties?

- Lielākā daļa gribētu mācīties Kanāda, Austrālijā vai Itālijā. Bija arī cilvēki, kas labprātāk paliek Latvijā.

Kādas emocijas Jums palika pēc ārzemju viesu aizbraukšanas?

- Visiem palika pozitīvas emocijas un visi saskuma, kad tie aizbrauca.

Vai pēc Jūsu domām, Jūsu skolas biedri atstāja labu vai ne visai labu iespaidu uz ārzemju viesiem?

- Visi uzskatīja, ka atstāja labu iespaidu uz ārzemniekiem.

Vai ārzemju viesi Jūs motivēja mācīties/strādāt?

- Atbildes dalījās, lielākā daļa teica Jā, bija citi, kas teica Nē un bija arī tādi, kurus motivēja dienēt.

Kuras valsts ārzemnieki Jums likās visiespaidīgākie?

- Kopumā cilvēkiem patika kiprieši, somi, austrieši, maķedonieši, turki un kanādieši.

Vai uzskatāt, ka atstājāt labu iespaidu uz ārzemju viesiem?

- Visi uzskata, ka tieši viņi, atstāja labu iespaidu uz ārzemniekiem.

Vai pēc ārzemnieku teiktā viņu skolas ir perspektīvākas nekā mūsu?

- Lielākā daļa ārzemnieku mēģināja pierādīt, ka viņu skolas ir labākas, taču bija arī, kas atbalstīja Latviju.

Aicinājām uz sarunu jauno skolotāju

Dairi Mežvinski

1. Kādēļ izvēlējāties mācīt tieši šajā skolā?

Nebija kāda noteikta iemesla, kāpēc izvēlējos mācīt tieši Reinholda Šmēlinga vidusskolā. Vasarā redzēju, ka skola meklē kultūras pamatu skolotāju, un nolēmu pieteikties šai vakancei, īsti nezinot, vai tikšu pieņemts darbā. Bet laimīgā kārtā man tika dota iespēja strādāt šajā skolā.

2. Cik ilgi plānojat turpināt skolotāja karjeru?

Grūti teikt, vēl joprojām tikai iepazītu skolotāja darbu un amatu, līdz ar to vēl nezinu, vai vēlos skolotāja profesiju izvēlēties kā savu dzīves pamatnodarbošanos. Skolotāja darbs ir krietni sarežģītāks (bet arī jaukāks) nekā man bija šķitis iepriekš.

3. Vai bērnībā plānojat saistīt dzīvi ar skolotāja profesiju? Kādēļ izvēlējāties tieši šo profesiju?

Nē, bērnībā domāju, ka būšu ārsts. Tad, jau paaugoties, šķita, ka būšu sportists, jo mani ļoti aizrāva šķēpa mešana. Pēc sportošanas perioda iegrimu mūzikā, vēlējos ar to nodarboties profesionālāk. Tomēr arī šo ceļu neizvēlējos. Visbeidzot uzgāju filozofiju, ko arī studēju, un šīs studijas man lika domāt, ka pasniedzēja amats varētu būt kaut kas, kas mani interesē. Tā kā skolotājam pastāvīgi ir jā-mācās kaut kas jauns un tā kā es mīlu mācīties, tad šķita, ka būtu jāizmēģina skolotāja darbs.

4. Raksturojiet sevi trīs vārdos

Tas ir sarežģīti.

5. Kādi ir jūsu hobiji?

Domāju, ka man ir viens hobijs: studijas jeb mācīšanās. Tā nav jāsa-studēšana kādā izglītības iestādē, bet kā interesējošu jautājumu pē-vajā laikā. Šie jautājumi ir par visdažādākajām tēmām: filozofiju, mā-k-ģiju, kultūru u.tml.

prot kā
tīšana brī-
slu, teolo-

6. Kādā skolā Jūs mācījāties līdz 12.klasei?

Sākotnēji es absolvēju Bērzaunes pamatskolu. Tā ir maza lauku pamatskoliņa Madonas novadā, taču tur bija iespējams iegūt teicamu izglītību. Mācoties 9.klasē, biju iestājies Rīgas Valsts 3.ģimnāzijā, tomēr sports mani tā aizrāva, ka pēc 9.klases pabeigšanas devos mācīties uz Murjāņu sporta ģimnā-ziju. 11.klasē gan sapratu, ka mācības man ir tuvākas par sportu, tāpēc 11. un 12.klasi pabeidzu Si-guldas Valsts ģimnāzijā.

7. Kāds ir Jūsu mīļākais sporta veids?

Jau labu laiku vairs nesekoju līdzīgiem notikumiem sportā, bet mans mīļākais sporta veids joprojām ir šķēpmešana. Tas ir ļoti sarežģīts un prasīgs sporta veids, taču, ja labi īstenots, arī ļoti skaists.

8. Kāda ir Jūsu mīļākā valsts vai pilsēta?

Man nav ne mīļākās valsts, ne pilsētas. Bet, protams, svarīga un tuva ir tā valsts, no kuras esmu cēlies, un pilsētas, kurās esmu dzīvojis. Tā tagad būtu Latvija, bet pilsētas, kurās ilgāku posmu esmu dzīvojis vai mācījies, ir Bērzaune, Madona, Murjāni, Inciems, Sigulda un Rīga. Pašam nezināmu iemeslu dēļ man ļoti patīk Liepāja.

9. Ar ko Jūs nodarbojaties brīvajā laikā?

Brīvajā laikā strādāju pie sava noslēguma darba universitātē, darbojos Rīgas Svētā Alberta Romas katoļu draudzē, reizēm strādāju kā brīvprātīgais bērnu namā un zupas virtuvē trūcīgiem cilvēkiem. Tāpat nodarbojos ar studijām, kas nav saistītas ar skolu, kā arī mēdzu pastrādāt savos laukos Bērzaunes pusē.

Paldies par sarunu!

**Lūdzām dalīties iespaidos, atmiņās un pārdomās par
projekta Erasmus + norisēm skolas direktoram
J. Japiņa kungam – projekta galvenajam dalībniekam**

Skolā ir apbrīnojami daudz puķu un ziedu!

Kipras skolā klase ir uztaisīta sporta laukumā. Augšā tikai jumts, bez sienām! Tāpēc man ir ideja pavasara-rudens sezonai kaut ko līdzīgu realizēt arī mūsu skolā.

Mans mūža sapnis ir pabūt Austrālijā (bet tā gan nav Eiropa!)

Kādas emocijas Jums palika pēc ārzemju viesu aizbraukšanas?

Noteikti pozitīvas, jo varēja nojaust, ka visiem eiropiešiem ir vienādas problēmas. It īpaši pēc kara sākuma Ukrainā.

Es domāju, ka mūsu skolēni un skolotāji guva ļoti pozitīvu pieredzi. Turklāt skolēni izcili varēja komunicēt angļu valodā.

Man šķiet saistoša ārzemju pieredze, izglītojot skolēnus dabas aizsardzībā. Piemēram, viņiem ir tradicionālas mežu dienas, nacionālo parku apmeklējums u.c.

Kuras valsts dalībnieki Jums likās visiespaidīgākie?

Grūti pateikt, jo katrai tautai ir sava mentalitāte un vēsturiskā pieredze. Starp citu, šodien (15.11) pasaulē cilvēku skaits ir sasniedzis 8 miljardus.

Vai pēc Jūsu domām mūsu skolēni atstāja labu iespaidu uz viesiem?

Domāju, ka jā, jo necentos projekta dalībniekus "ielikt rāmjos". Programma bija elastīga.

Vai pēc ārvalstu dalībnieku teiktā viņu skolas ir perspektīvākas nekā mūsu?

Nedomāju gan! Jo katrai skolai ir savs veicamais uzdevums. Tas, ka mēs RRŠV esam vairāk nekā 800, liecina par skolas pieprasījumu sabiedrībā. Pavisam manā direktora mūžā (34 gadi) šo skolu ir pabeiguši gandrīz 8000 absolventu. Tā ir viena Latvijas pilsēta!

Pateicamies par sarunu!

Lai mierpilns un gaišs Ziemassvētku gaidīšanas laiks!

Avīzes veidotāji: Žurnālistikas un literatūras pulciņa dalībnieki Daniils (9.c. kl.), Rūta un Eleonora